

— Подарете за Бога! Беденъ човѣчецъ съмъ!

— Не, недейте му дава! Лжже!
— извикалъ Пиперко отъ торбата. — Той има цѣла торба пари.

Отминали хората. Нищо не дали. Минали други хора. Пиперко пакъ извикалъ. И тѣ нищо не дали на циганина. Разсърдилъ се циганина, бръкналъ въ торбата и почналъ да търси кой вика отъ тамъ. Но Пиперко се заврѣлъ въ едно кюшенце и циганина не го намѣрилъ. Минали нови хора. Пиперко пакъ закрещѣлъ и тѣ нищо не дали.

Циганинътъ се разсърдилъ много, вдигналъ торбата и я обърналъ. Всичкитѣ пари се разпилѣли, затъркаляли се по камънитѣ, заподскачали. Рипналъ Пиперко да бѣга. Впусналъ се следъ него циганинътъ. Но като се сѣтилъ, че нѣкой може да му вземе паритѣ, върналъ се и почналъ да ги събира.

А Пиперко отшелъ при бедната циганка. Далъ ѝ паритѣ. Тя се зарадвала, дала му найхубавата пара и рекла:

— За дето си такъвъ юнакъ и добъръ, да даде Господъ щомъ извадишь парата отъ джоба си, веднага друга да изникне.

Цѣлунала тя Пиперка по челото и се раздѣлили.

Тръгналъ си Пиперко. Но не

знаялъ кжде е кжщата на баба и дѣда. Натжилъ се много. Тогава едно врабче му извикало:
— Ей, юначе, върви следъ менъ! Азъ ще те заведа.

Тръгналъ Пиперко подиръ врабчето. Не вървѣли много. Срещнали Солтанка. Тя била тръгнала да го търси. Прегърнали се двамата, заподскачали отъ радостъ, че се намѣрили. Хванали се за ржчички. Върнали се въ кжщи. Много се зарадвали дѣдото и бабата, Заплакали отъ радостъ. А Пиперко бръкналъ въ джоба си да имъ покаже парата, дето му я дала циганката. Но щомъ я извадилъ, друга вмѣсто нея изникнала. И почналъ да вади той пари, и вадилъ, вадилъ, но колкото и да вадилъ, тѣ все не се свършвали.

Емиль Кораловъ

